

သမ္မုက်သမ္မာတ်။ သမ္မုက်သ္မာတ်။ သမ္မာတ်။ သမ္မာတ်ဒြံ။

ဝေါဟာရ ‘သမ္မုက်သမ္မာတ်’ ဝှံ ပွဲအဘိဓါန်အာဟာလီဒေဂ် ထွေးလဝ်ဒဒ်ပိုဒ်ကြိယာမဲ့တဲ ညးကိုလဝ် အဓိပ္ပါယ် v. to be anxious, to be afraid တဲ။ ဝေါဟာရ ‘သ္မာတ်’/ ‘သ္မာတ်ဒြံ’/ ‘သ္မာတ် ဒြံ’ ဂ်ပုန် ညးကိုလဝ်အဓိပ္ပါယ် v. to be frightened, startled ရ။ ဝေါဟာရ ‘သမ္မာတ်’ ဂ်ပုန် လဝ် အာဟာလီဒေဂ်ကိုလဝ်အဓိပ္ပါယ် v. to be frightened တဲ ဝေါဟာရ ‘သမ္မာတ်ဒည’ ဂ် ညး ကိုလဝ်အဓိပ္ပါယ် v. to be afraid, to be fearful ပုန်ရ။ ဝေါဟာရ ‘သမ္မာတ်ဒြံ’ ဂ်ပုန် ညးကို လဝ်အဓိပ္ပါယ် v. to be startled, to be afraid ရ။ ပွဲအဘိဓါန်မန်ဗာအာထောန်သိုင်ဂ် ဝေါဟာရ ‘သမ္မုက်သမ္မာတ်’ ဝှံ ညးကိုလဝ်အဓိပ္ပါယ် ‘ကြောက်လန့်သည်’/ ‘ပူပန်သည်’ ရ။ ဝေါဟာရ ‘သမ္မာတ်’ ဂ်တုန် အာထောန်သိုင်ကိုလဝ်အဓိပ္ပါယ် ‘ကြောက်လန့်သည်’ ရ။

ဗွဲစွတ်တုန် ဝေါဟာရ ‘သမ္မုက်သမ္မာတ်’ ဝှံ ဗွဲဒဒ်ပိုဒ်ကြိယာမဲ့ကို သိုဗွဲဒဒ်ပိုဒ်နာမ်မဲ့ ရပ်စပ်စကာမာန် ရ။ ဗွဲဒဒ်ပိုဒ်ကြိယာဂ်ပုန်တုန်လဝ် ဗွဲဒဒ်ကြိယာသုဒ္ဓ(non-causative verb)မဲ့ကို ဗွဲဒဒ်ကြိယာကာ ရိုတ်(causative verb)မဲ့ကို စကာမာန်ဟေင်ရ။

သမ္မုက်သမ္မာတ် — ဗွဲဒဒ်ကြိယာသုဒ္ဓ (as a non-causative verb)

ထိတ်လန့်သည်။ ကြောက်လန့်သည်။ တုန်လှုပ်သည်။
**to be afraid, to fear, to be in fear, to be in terror, to dread,
to be terrified, to be frightened, to be alarmed**

- နွံပွဲကာလမဲ့တဲ သိုင်တိတ်ဝေင်ဥဒုန် သိုမောင်မဂ္ဂကျပ်ညးဂမ္တိုင် စိုပ်လွဥဒုန်တဲ အပေါတ်က ယိုင်ဂ္ဂါကမက်ကအ်တအ်ဂ် ဂိုင်ပွိတ်တဲ ပအပ်ကိုဒိုက်ဗြဲမဲ့ရ။ တဲစှော်ဟံဗျိုင်ဝေင်ဒုန်အိုတ်ရ။ ဒိုက်ဗြဲပွင်ဂ္ဂါကမက်ကအ်ဂ် လိုင်အာတဲ ကွဲမဲ့ပွဲဂြိုပ်ဥဒုန်ဂ် ညဲအေဝ်ကျင်တဲ ကွတ်ကေတ် ဏာဂ္ဂါကွက်ကမက်ကအ်ဂ်တဲ အာစွဲလဝ်ပွဲခမော်ဆုရ။ ပွဲဂ် ဗြဲပွင်ဂ္ဂါဂ် လကိုတ်ဂ္ဂါဟ်တဲ ညဲဟံ ညာတ်ဂ္ဂါကမက်ကအ်ဂ်တဲ ညဲဂိုင်သမ္မုက်သမ္မာတ်တ်ရ။ (၅၅၀။ ၆-၉၂။ ပ-၂၈၆။ အ စွောံ။) ပွဲမူဗာ/ ထိုအခါ တနေ့သ၌ ဗာရာဏသီမင်းသည် များစွာသောအခြံအရံဖြင့် ဥ ယျာဉ်တွင်း၌ လှည့်လည်သည်ရှိသော် ရေကစားခြင်းကို ကစားလိုသည်ဖြစ်၍ မင်္ဂလာရေ ကန်သို့သက်၍ မင်းမောင်းမအပေါင်းကို ခေါ်စေ၏။ မင်းမောင်းမတို့သည် မိမိတို့၏ဦးခေါင်း တန်ဆာ လည်တန်ဆာ အစရှိကုန်သော တန်ဆာတို့ကိုချွတ်၍ စုလျား၌ထည့်၍ ပူတာအ ပြင်၌ထားပြီးလျှင် ကျွန်မတို့ကိုစောင့်စေ၍ ရေသို့သက်၏။ ---၊ ထိုအခါ တခုသော ဥ ယျာဉ်၌နေသောမျောက်မသည် --- ထိုကျွန်မ,မေ့လျော့သော အဖြစ်ကိုသိလျှင် လေကဲ့သို့ သောလျင်ခြင်းဖြင့် သစ်ပင်မှသက်လတ်၍ လေကဲ့သို့သောလျင်ခြင်းဖြင့်ခုန်၍ သစ်ခက်ကြား

နဲသက်လောန် (ဋ္ဌာန်သုတေသနလိက်ပတ်မန်-ကွဲဒ်ချိုင်အမေရိကာန်)

ဦးနေလျက် -- (လည်တန်ဆာကို) တခုသောသစ်ခေါင်း၌ (ထား၏။) -- ထိုကျွန်မသည် လည်း နိုးလတ်၍ ပုလဲသွယ်ကို မမြင်သည်ရှိသော် **တုန်လှုပ်လျက်** --။ (၅၅၀။ ပ-၄၃၂။ ညောင်ကန်။) ပဲ့မှုအင်္ဂလိက်/ One day the King with a large following went into his pleasaunce, and, after walking about the woods, felt a desire to disport himself in the water. So he went down into the royal tank and sent for his harem. The women of the harem, removing the jewels from their heads and necks and so forth, laid them aside with their upper garments in boxes under the charge of female slaves, and then went down into the water. ---- she (the female slave) began to nod. As soon as the monkey saw this, quick as the wind she jumped down, and quick as the wind she was up the tree again. (The monkey kept the string of pearls in a hole in the tree.) By and by the slave awoke, and, **terrified** at finding the jewels, ----. (The Jataka: Vol. I & II: Book I: p-224/ 225)

- (ဗောဓိသတ်ဒိဋ္ဌိဂြိုဟ် ဆိုစွစင်မဲ့ လုပ်အာပဲ့ဝှဲစင်ဂုံတု လုပ်စဖျန်သင်ဆီ အပဲ့စွစင်ဂုံရ။ ဒး ဂမ္ဘဲတု စွစင်ဂုံကံဂဗျာပ်အာတု ကြိုက်တိတ်ဟုံဝှဲ ဒးဒင်ဒဒိုက်ဗွဲမလောန် ဗွဲမလအ်ရ။ ကာလ မွဲတု ဗြူဂုစေတု စွစင်ဂုံပုတိုန်တု ထွောင်ဝစွမက်စင်ဂုံ လပံက်အာညိဂုံညာတ်တု မွဲဒြဟတ် ရုန်တိတ်ကျင် ဝှဲတိတ်စိုပ်မွဲရ။) အနိန်ဗွဲက်သမ္မာတ်စိတ်ဂုံ ဒြပ်အာမွဲချိန်တု ကလေင်ပွန် ဝှဲဒိုင်တု ငွေင်(သေ့ဝှဲ)ဇကု “ဒဒိုက်ဗွဲတမာဝှဲ မမိက်ကိုညးမွဲသ္မာင် မပကိုအဲဟုံသေင်၊ ဟိုတ်နု လောဘ နိဿဲကိုလောဘတု အဲမပကိုဇကုအဲရောင်။ ပတွါနုဝှဲ စမိန်ပြမာန်လောဘ အဲ လေင်ဟုံတရ။ စွစင်လေင် အဲဟုံလုပ်စပွန်ရ” **သမ္မာက်သမ္မာတ်**ကိုဒဒိုက်တု ဂလာန်မြဲဝှဲဒူး ရ။ ---။ (၅၅၀။ ဇ-၁၄၈။ ပ-၄၁၅။ အစွေဝံ။) ပဲ့မှုဗွာ/ (ဘုရားလောင်းသည် မြေ ခွေးအမျိုး၌ဖြစ်၏။ တခုသော ဆင်သေကောင်ကိုမြင်၍ ထိုဆင်ဝမ်းတွင်းသို့ ဝင်၍စား၏။ နေပူသဖြင့် ထိုဆင်သေကောင်သည် ခြောက်သွားသည်ဖြစ်၍ ထိုခွေးသည် ထွက်ပေါက်မရှိဘဲ ထိုဆင်ဝမ်းထဲတွင် ပိတ်မိနေသည်။ တနေ့သောအခါ မိုးရွာ၍ ထိုဆင်သေကောင်သည် ပွရောင်လာသည်ရှိသော် ဝစွမက်သည် အနည်းငယ်ပွင့်လာသည်ကိုမြင်၍ တအားတိုးဝှေ့ရုန်းထွက်၍ ပြင်ပသို့ရောက်၏။) **ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည့်**ဖြစ်၍ အတန်ငယ်ပြေးပြီးလျှင် ပြန်၍ထိုင်လျက် ကိုယ်ကိုကြည့်၍ “ငါ့အား ဤဆင်းရဲကို တပါးသောသူသည် မပြုအပ်။ လောဘ၏အကြောင်းကြောင့်ကား လောဘကိုမှီ၍ ငါသည် ထိုဆင်းရဲကို ပြုအပ်၏။ ဤနေ့မှစ၍ကား လောဘအလိုသို့ လိုက်သည်မဖြစ်အံ့။ တဖန်ဆင်ကောင်၏ကိုယ်သို့ မဝင်အံ့” ဟု **ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည့်**ဖြစ်၍။ ---။ (၅၅၀။ ပ-၆၀၉/၆၁၀။ ညောင်ကန်။) ပဲ့မှုအင်္ဂလိက်/ He (the jackal) managed to get through, it is true, but only by leaving all his hair on the way. And first he ran, then he halted, and then sat down and surveyed his hairless body, now smooth as a palm-stem. “Ah!” he exclaimed, “this misfortune has befallen me because of my greed and my greed alone. Henceforth I will not be greedy nor ever again get into the carcass of an elephant.” And **his terror** found expression in this stanza: ---. (The Jataka: Vol. I & II: Book I: p-315/316)

- “ယုံသို့င်မပြ၊ ချော်တံဂှ် စိုတ်ဗျေဝ်သမ္မုက်သမ္မာတ်တလျိုင်ရောင်။ ဗျေဝ်တံဂှ်ပရိုက်စိုတ် ပွဲ လိုက်တံဂှ်ရောင်။ ဟိုတ်ဂှ်ရ ချော်ကလောအဲဂှ်ကွဲ ကွဲအယိုင်ဗျေဝ် ပွဲမဲရောင်မရုတ်” ဗောဓိသတ်(သို့င်ချော်)ဂး။ (၅၅၀။ ၆-၁၄၀။ ၁-၃၉၆။ အစွေံ။) ပွဲမူဗွာ/ “မြတ်သောမင်း ကြီး၊ ကျီးတို့မည်သည်ကား အမြင်စိတ်လန့်သောနှလုံးရှိကုန်၏။ ခပ်သိမ်းသောလူတို့ကို ညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ငါတို့၏အဆွေအမျိုးဖြစ်ကုန်သော ထိုကျီးတို့အား အဆီ သည်မရှိ။” (၅၅၀။ ၁-၅၈၄။ ညောင်ကန်။) ပွဲမူအေဂံလိက်/ “In ceaseless **dread**, with all mankind for foes, Their life is passed; and hence no fat have crows.” (The Jataka: Vol. I & II: Book I: p-301)
- “ယုံဒဂိုတ်၊ ပိုချော်စအဟာဖမ္မိတ်တံတဲ ပွဲစိုတ်မဒးသမ္မုက်သမ္မာတ်တရောင်။ ဟိုတ်စိုတ်ဟုံတန် ကြန်ဂှ်ရ သိက်သွဂွံကြောအံမာန်ရော” ချော်ဂး။ “ယုံဒဂိုတ်၊ ပိုချော်ကွတ်စည်းလျိုင်ရောင်။ ပိုချော်မုတ်စိုတ်မသမ္မုက်သမ္မာတ်တရောင်။ ဝံအဟာဂှ် ဟုံပင်တရိုပ်စိုတ်သက်ကံရ။ ဟိုတ်ဂှ်တဲ ပိုချော်မဖြဲရောင်” (ချော်ဂးကိုဒဂိုတ်ရ။) (၅၅၀။ ၆-၃၉၄။ ၃-၄၄၀။ အစွေံ။) ပွဲမူဗွာ/ “ငုံး၊ ရန်သူတို့၏အလယ်၌ နေရသော၊ ထိုရန်သူတို့၌ အာမိသကိုရှာရသော၊ အမြင်စိတ် လန့်သောနှလုံးရှိသော ကျီးဖြစ်သောငှါအား ဆုဖြိုးသောအဖြစ်သည် အတိမှာရှိအံ့နည်း” (ဟုကျီးဆို၏။) “ငုံး၊ ဂေမည်ကုန်သော ကျီးတို့သည် အမြင်စိတ်လန့်သောစိတ်ရှိကုန်၏။ ယုတ်မာသော လူတို့အစာကို လုယက်သောအမှုဖြင့် ရအပ်သောအစာသည် မနှစ်သက်မ ရောင်ရဲစေ။ ထို့ကြောင့် ကြုံလိုသည်ဖြစ်၏” (ဟုကျီးသည် ငုံးအားဆို၏။) (၅၅၀။ ၀-၂၃၁။ ညောင်ကန်။) ပွဲမူအေဂံလိက်/ Hearing his (the quail’s) words the crow spoke three stanzas: “I dwell in midst of many foes, my heart goes pit-a-pat, **In terror** as I seek my food: how can a crow be fat.” ... “Crows spend their lives **in fear**, their wits for mischief ever keen; The bits they pick are not enough; good quail, that’s why I am lean.” (The Jataka: Vol. III & IV: Book VI: p-195)
- “ယုံဗမ္မး၊ မွေးရပ်လေံမိင်မဲ့တဲ တက်ထုတ်ထိုင်ဖျော်ရ” ဗောဓိသတ်ဂး။ ဗမ္မးတက်ထုတ် ထိုင်ဖျော်တဲ ဖြုံဇာတ်လတ်တံဂှ် ယိုက်ဒွော် တလေအံလတ်တဲ ပင်ကအံတိတ်နူပင်ဖျော်ရ။ ပွဲကာလဂှ် ဗမ္မးညာတ်တဲ သမ္မုက်သမ္မာတ်တပွဲစိုတ် ဗွဲမလောန်ရ။ (၅၅၀။ ၆-၄၀၂။ ၃-၄၇၄။ အစွေံ။) ပွဲမူဗွာ/ “ပုဏ္ဏား၊ လှံတံကိုကိုင်၍ မုန့်အိတ်ကို ပုတ်ခတ်လော့။ တံ တွေးထွေးသော ခံတွင်းရှိသော လျှာနှစ်ခွရှိသောမြွေကို ရှုလော့။ ယနေ့ ယုံမှားခြင်းကို၊ အ ဖန်တလဲလဲ ယုံမှားခြင်းတို့ကို ဖြတ်လော့။ မုန့်အိတ်ကို ဖြေလော့။ မြွေကိုရှုလော့။” ပုဏ္ဏားသည် ဘုရားလောင်း၏ စကားကိုကြား၍ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်၍ ဘုရားလောင်း ဆိုတိုင်း ပြု၏။ မြွေသည်လည်း အိတ်ကို လှံတံဖြင့်ခတ်သည်ရှိသော် အိတ်ဝမှထွက်၍ လူ များကိုကြည့်လျက် တည်၏။ (၅၅၀။ ၀-၂၈၃။ ညောင်ကန်။) ပွဲမူအေဂံလိက်/ “Take a stick and beat the sack, Dumb and double-tongued is he; Cease your mind with doubts to rack; Open the sack, the snake you’ll see.” The brahmin, hearing the Great Being’s words, did so, though **alarmed and frightened**. The snake came out of the sack when his hood was struck

with the stick, and stood looking at the crowd. (The Jataka: Vol. III & IV: Book VII: p-213)

- “အဲထွေးသော်ညွှန်တုံ ကိုသိုင်ဂုံလိုင်စိုတ်ဂကောံအဲရောင် အဲချပ်၊ လှုပ်သိုင်ညာတ်သော် ညွှန်တုံ ကူတေထောံကွေံသိုက်တုံ ကူတေတိတ်ပခမီရ ကူတေဂးသွံ” ဂူကျပ်ချပ်တုံ သမ္ဘင်္ဂသမ္ဘာတ် တိုန်ပွဲစိုတ်တုံ ဟုံမိက်ကိုပခမီတုံ သိုက်ဟိုထိုင်သးရုပ်သိုင်ညီချပ်တုံ ဗုတ်ဓါဂ လာန်ဂုံ သွေးပွန်ရ။ --။ (၅၅၀။ ၉-၄၁။ ၃-၅၁၆။ အစောံ။) ပွဲမူဗွာ/ “(ငါသည် မင်းအား ဆံပင်ဖြူကိုပြု၍) ငြိစွန်းခြင်းကိုပြုအံ့ဟုကြံလျက် ငြိစွန်းခြင်း၏ပြေခြင်းကိုလျှင် ပြုမိ၏” ဟု ထိတ်လန့်သည့်ဖြစ်၍ “ယခုအခါ ထိုမင်းအား ရဟန်းမပြုစိမ့်သောငှာ ကိုယ်အဆင်းကိုချီးမွမ်းအံ့” ဟုကြံ၍ (နှစ်ဂါထာကိုဆို၏။) (၅၅၀။ တ-၃၅၀။ ညောင်ကန်။) ပွဲမူ အေင်္ဂလိက်/ (Seeing the white hair shown by the queen) So the Bodhisatta (the king) praised the religious life: but the queen saw she had caused him to leave her instead of loving her, and **in fear**, wishing to keep him from the religious life by praising his body, she uttered two stanzas: --. (The Jataka: Vol. III & IV: Book VII: 238)
- (ညးညွှင်မဲ့ ဟိုကိုဗြဲမယုတ်မာဂုံ) “တုသိုဗိုဂုံ တိတ်အာကုက္ခိယာန်တုံ အာရင်တျင်နင်ဗြဲ ညွှင်မဲ့ နူကွာန်မဟိမုမဲ့တေရယး။” ဗြဲဒိုက်ဂုံမိင်တုံ “ပွဲကာလလှုပ်ဝံ အဲမအာစိုပ်လေင်ရ။ အဲသောံစသိုပွန်ဂုံ ဟုံမဲ့ရ” ဂးတုံ ဖေက်သမ္ဘင်္ဂသမ္ဘာတ်ဂုံဒိုတုံ (အာအာတ်အရိပင်ကောန်ဇ ကု ကိုဗိုဗိုဗိုဗိုမအံက်ဗို တုသိုဇကု ညင်ဟုံဝံထောံကွေံဇကုရ။) (၅၅၀။ ၉-၄၄၆။ ၇-၁၂။ အစောံ။)

သမ္ဘင်္ဂသမ္ဘာတ် — ပွဲဒေန်ကြိယာကာရိတ် (as a causative verb)

**ထိတ်လန့်စေသည့်။ ကြောက်လန့်စေသည့်။ တုန်လှုပ်စေသည့်။
to terrify, to frighten, to alarm**

ဝေါဟာရ ‘သမ္ဘင်္ဂသမ္ဘာတ်’ ဝံ ကာလစကားတဲ ဗွဲဒေန်ကြိယာကာရိတ်ဂုံ ပံင်ကိုပစ္စ ‘ကို’/‘ကွေံ’ မမိက်ကိုမဲ့မဲ့တုံလေင် စကားမာန်ရ။ ‘သမ္ဘင်္ဂသမ္ဘာတ်ကို’/ ‘သမ္ဘင်္ဂသမ္ဘာတ်ကွေံ’ သာဝံဒေန်ရ။ ပ ယိုက်ဂမ္ဘိုင်ဗွဲသွပ်ဝံ ဩဝံမ္ဘာ်မဲ့စိစတ်ရင်ညီ။

- (ခမိဂုံ) ဖေံအာပွဲလွဒကွဲဂုံ တန်ဒိုင်သွပ်ကျာ ပွဲဒေန်မဲ့ဗျေင်မရောင်ဒိုင်ဂုံ ဆင်ဒင်ကျာအ မြဲဒေန်ဂုံရ။ ပွဲကာလဂုံ ဒေဝတ်မပဒတ်ပွဲဂြိုပ်ဂုံ ဟိုတိုန်ကိုခမိဂုံရ။ “ယုံခမိ၊ ပွမကွတ်မြ မောင်အမြဲပွဲဂုံကို ပွမကွတ်ပွဲဂုံကို တုအဲမပရောင်သွံ” သာဝံဒေဝတ်ဟိုသမ္ဘင်္ဂသမ္ဘာတ် တိုတ်ခမိဂုံရ။ ခမိဂုံ ကလေင်စအာဘာဇေဝဝန်တုံ လျှောင်ကျပ်တုံ ဝံဒိုင်ရ။ “ယုံခမိ၊ မူရ ဌာန်မဲ့ တုမပဒတ်ရော” ကျပ်တြဲသွာန်။ “ယုံတီလမ္ပုပိုန်၊ အဲဒိုက်မပဒတ် ပွဲဌာန်သပိုဟ်ဂြိုပ် မဖ်သာဂုံရအံ။ ဒေဝတ်ပွဲဂြိုပ်ဂုံ ဒွာနူအဲဒင်သွဟ်ပွဲဂုံရ ဒေဝတ်သမ္ဘင်္ဂသမ္ဘာတ်ကိုစိုတ်အဲဒိုက်

နဲသက်လောန် (ဌာန်သုတေသနလိင်ပတ်မန်—ကွဲဒိုဗျေင်အမေရိကာန်)

အံ” ခမိဂ်ဂး။ “ယံခမီ၊ ဆတ္တမ္မေ ဒေဝတသန္တံကံသမ္ဘာတံကီစိုတ်ဟံသေင်။ တုပညာတမ္ဘာ တေလေဝံ ဒေဝတသန္တံကံသမ္ဘာတံကီစိုတ်တုရ” (ကျပ်တြဂး။) (၅၅၀။ ၆-၃၉၂။ ဒု-၄၃၅။ အစွေံ။) ပဲ့မူဗ္ဗာ/ (ထိုရဟန်းသည်) တစ်နေ့သ၌ ပဒုမာအိုင်သို့သက်၍ ကောင်းစွာပွင့်သော ပဒုမာကိုမြင်၍ လေကြော၌ရပ်၍ အနံ့ကိုခံ၏။ ထိုအခါ ထိုရဟန်းကို ထိုတော၌စောင့်သော နတ်သမီးသည် “ဆင်းရဲကင်းသောရှင်ရဟန်း၊ ဤသို့သောအကျင့်သည် အနံ့ကိုခိုးသောအကျင့်တည်း” ဟု ထိတ်လန့်စေ၏။ ထိုရဟန်းသည် ထိုနတ်သမီးသည် ထိတ်လန့်စေအပ်သည်ရှိသော် တစ်ဖန် ဇေတဝန်ကျောင်းသို့လာ၍ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍နေလျက် “ရဟန်း၊ အဘယ်၌ နေသနည်း” ဟု မေးတော်မူသည်ရှိသော် “ဤအမည်ရှိသော တောအရပ်၌နေ၏။ ထိုအရပ်၌လျှင် နတ်သမီးသည် ဤသို့ထိတ်လန့်စေ၏” ဟု လျှောက်၏။ ထိုအခါ ထိုရဟန်းကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် “ရဟန်း၊ ပန်းကိုနမ်းသော သင်ရဟန်းကိုသာလျှင် နတ်သမီးသည် ထိတ်လန့်စေသည့်မဟုတ်သေး။ ရှေးပညာရှိတို့ကိုလည်း ထိတ်လန့်စေဖူး၏” ဟုမိန့်တော်မူ၍။ (၅၅၀။ တ-၂၂၂။ ညောင်ကန်။) ပဲ့မူအေဂံလိက်/ - one day he (a certain Brother) went down into a lotus-pool, and seeing a lotus in flower he stood to leeward and smelt it. Then the goddess who dwelt in that part of the forest **frightened** him saying, “Sir, you are a thief of odours, this is a kind of theft.” He went back **in a fright** to Jetavana, and saluted the Master and sat down. “Where have you been staying, Brother?” “In such and such a wood, and the goddess **frightened** me in such and such a way.” The Master said, “You are not the first who have **been frightened** by a goddess when smelling a flower; sages of old have **been frightened** in like manner,” ----. (The Jataka: Vol. III & IV: Book VI: p-191/192)

- ဗောဓိသတ်ပို နှိသွိုင်ကုန်။ ပဲ့ရားကသီကရး ပဲ့ကွာန်ဗုဒ္ဓွဲဂ် ညးထပုံကောကိုဒေံ ညာတ်ဒုဟ် ကာမဂုန်မသုန်ပြကာတု တိတ်ပခမီရသိ၊ ခိုန်တိတ်ပခမီ ပဲ့ဒေါဝ်ဂြိုပ်ဂ်ကိုလေဝံ ပဲ့ဝေခမိဂ် ဟံဂံပျိုလီၤ ကရီအံဇကု ဂလိုင်ဖျုန်တု ဆမဝေင်ဂြိုင်ကေတ်သွေးရ။ ပဲ့ကာလဂ် သွိုင်ကုန်နဲဒေဝတရပ် “အဲဇော်သန္တံကံသမ္ဘာတံကီစိုတ် ကုရသိတအံဂ်ညီ” ဂးတု ဇော်ပရုပ်တောက်မွဲတု ပပ်ကွင်ပဲ့ဋ္ဌာန်ရသိတအံဂ်ရ။ (၅၅၀။ ၆-၃၉၃။ ဒု-၄၃၇။ အစွေံ။) ပဲ့မူဗ္ဗာ/ ဘုရားလောင်းသည် သိကြားမင်းဖြစ်၏။ မထင်ရှားသောကာသိရွာ၌ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော ညီနောင်တို့သည် ကာမဂုဏ်တို့၌ အပြစ်ကိုမြင်၍ တောထွက်၍ ရသေ့ရဟန်းပြု၍ တော၏အလယ်၌နေလျက် ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း လုံ့လကိုမပြုမူ၍ ကိုယ်ဆူဖြိုးခြင်းကိုပြုခြင်း များကုန်သည်ဖြစ်၍ အထူးထူးအပြားပြားသော ကစားခြင်းတို့ကို ကစားလျက် သွားကုန်၏။ သိကြားမင်းသည် “ဤရသေ့တို့ကို ထိတ်လန့်စေအံ့” ဟု ကျေးသားယောင်ဆောင်၍ ထိုသူတို့၏ နေရာအရပ်သို့သွား၍ တစ်ခုသောသစ်ပင်၌နား၍ ရသေ့တို့ကို ထိတ်လန့်စေလိုရကား။ ---။ (၅၅၀။ တ-၂၂၆/၂၂၇။ ညောင်ကန်။) ပဲ့မူအေဂံလိက်/ - the Bodhisatta was Sakka. Seven brothers in a certain village of Kasi seeing the evil of desires had renounced them and become ascetics: they dwelt in Mejjharanna but lived in various kinds of amusement, not practising devotion diligently and being of full habit of body. Sakka, king of gods,

said, “I will **alarm** them;” and so he became a parrot, came to their dwelling-place and perching on a tree spoke the first stanza to **alarm** them: ----. (The Jataka: Vol. III & IV: Book VI: p-193)

သမ္မုက်သမ္မာတ် — ဗွဲဒန်ပိန်နာမ် (as a noun)

ထိတ်လန့်ခြင်း။ ကြောက်လန့်ခြင်း။ တုန်လှုပ်ခြင်း။
terror, fright, alarm, dread, fear

- နွံကာလမဲ့တဲ့ ခမိတံဂံ ဝေင်ဂြိုင်ဂြိုင်တဲ့ မှာမဂ္ဂလာန် ကသီပြာသာဒ်ဒမံင်ခမိတံဂံတဲ့ ဣဒ္ဓိဗဒ် သမ္မုက်သမ္မာတ်ခမိတံဂံတဲ့ ခမိတံဂံ ကောံဗွဲဖြပ်သဘင်ခေတ်တဲ့ မဟိုဂရိဟ်ခမိမဝေင်ဂြိုင်ဂြိုင်တဲ့ တန်ဒိုင်ရ။ (၅၅၀။ ၆-၃၉၃။ ၃-၄၃၇။ အစွောံ။) ဗွဲမူဗွာ/ (ကစားလေ့ရှိကုန်သော) ထိုရဟန်းတို့ကို ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည် ပြာသာဒ်ကိုလှုပ်၍ ထိတ်လန့်စေအပ်သည်ရှိသော် တရားသဘင်၌ ထိုရဟန်းတို့၏ ကျေးဇူးမဲ့သော စကားကိုပြောဆိုလျက် နေကြကုန်၏။ (၅၅၀။ တ-၂၂၆။ ညောင်ကန်။) (သမ္မုက်သမ္မာတ် (နာမ်) = ထိတ်လန့်ခြင်း။/ ဣဒ္ဓိဗဒ် သမ္မုက်သမ္မာတ် = ထိတ်လန့်ခြင်းကို ဖြစ်စေသည်။) ဗွဲမူအေဂံလိက်/ (There were some Brethren who were given to amusement. The great Moggallana, had shaken their dwelling and **alarmed** them. The Brethren sat discussing their fault in the Hall of Truth. (The Jataka: Vol. III & IV: Book VI: p-193)
- (ဗောဓိသတ်စိင်ဗ္ဗာင်) ဟံကသီဇကုရ။ ဖျပ်ကွေံကွေံပွဲတိတဲ့ ဒင်ရပ်ကံဇ္ဇော်စိင်ဂံရ။ ဇ္ဇော်စိင်ဂံ ညာတ်ဗောဓိသတ် မချိုက်ပေင်ကံလက်သန်ဂံတဲ့ ပင်တဲလ္လောင်ဗောဓိသတ်တဲ့ တွာ်လုပ်ရပ် ကေတ်လုပ်ဗောဓိသတ်တဲ့ ကေတ်ဖျဏာဗောဓိသတ် (နူကိုဂြိုပ်ဇ္ဇော်) ဗစိပ်ချင်ဗာရာဏသီရ။ အဏအံဓိဗောဓိသတ်ပွန်တုန်လေဝ် မာတ်ဗောဓိသတ်ဟံဂံစိပ်ဇကုတဲ့ “ကောန်အဲ ဗဝ်မောဝ် အစာစိင်ဂံဖျဏာရ” ဂးတဲ့ ဣဒ္ဓိဗဒ်လ္လံသမ္မုက်သမ္မာတ်တဲ့ ယံတ်ကံကောန်ဂံ(ရ။) (၅၅၀။ ၆-၄၅၅။ ၇-၉၃/၉၄။ အစွောံ။) ဗတ်ဗွာ/ ဘုရားလောင်းဆင်ဖြူသည် ကိုယ်ကိုမလှုပ်ဘဲ ငြိမ်သက်စွာနေ၏။ ဦးခေါင်းကို မြေသို့နှိမ့်ချ၍ ဆင်ဆရာထံ အဖမ်းခံ၏။ ထိုဆင်ဆရာသည် ဘုရားလောင်း၏ လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုမြင်၍ လက်ကိုမြှောက်၍ ဘုရားလောင်းအား ရှိခိုး၍ ဘုရားလောင်းထံ ချဉ်းကပ်လျက် နှာမောင်းကိုကိုင်၍ တောကြီးမှ ဗာရာဏသီပြည်သို့ ဆောင်ယူသွား၏။ ဤတောအရပ်၌ ဘုရားလောင်းဆင်ဖြူ၏ မိခင်ဆင်မကြီးသည်ကား ဘုရားလောင်းဆင်ဖြူ ပြန်မရောက်လာသည်ရှိသော် “ငါ၏သားအား ဆင်ဆရာတို့သည် ဆောင်ယူသွားကြလေပြီတကား” ဟု ပူပန်ထိတ်လန့်ခြင်းဖြစ်၍ သားကိုတလျက် ငိုကြွေးရှာလေ၏။ (သုတေသီ)
- သိုင်ပွန် အစောံကောဇကုဏ္ဍသိ ကလာင်အာလတူအကာသတဲ့ဂံ ညာတ်တဲ့ သမ္မုက်သမ္မာတ် ဗဟေက်နိတ်ဣဒ္ဓိဗဒ်တဲ့ ကော်နင်ကောန်ဇမ္ဇော်ဂံတဲ့ ဝိန်ကိုကွန်ချင်ကွိုင်ဗ္ဗာင်ဂံတဲ့ ဗိုလဗးဂမ္ဗိုင်

ဂ် ဗက်ကလောင်ဖျဏာကျေအိုတ်တဲ့ ဆဇကုမဲ့ဟောင် (တွဟ်နပမီဏ္ဍသိဂ်) ပွေံအာဂြိုပ်ဟေ မဝန်ရ။ (၅၅၀။ ၆-၄၉၈။ ၇-၃၉၁။ အစွေံ။) (သမ္မိက်သမ္မာတ် = ဗဟေက်စိုတ်)

သမ္မာတ်။ ဖေက်သမ္မာတ်။

‘သမ္မာတ်’/ ‘ဖေက်သမ္မာတ်’ ဝံ အဓိပ္ပါယ်ချိုက်ပေင် တုပ်သွဟ်ဒိုင်ကိုဝေါဟာရ ‘သမ္မိက်သမ္မာတ်’ ဝံ ကိုရ။ ဝေါဟာရ ‘သမ္မာတ်’/ ‘ဖေက်သမ္မာတ်’ ဝံ ဒွဲစကာလင်ဒေဲ ဗွဲဒဒ်ပိုဒ်ကြိယာမဲ့ဂ် လူတ်စီစတ် ရိုင်ပယိုဂ်မ္တိုင်ဗွဲသွဝ်ဝံညိ။

- “ယံဗွဲမ္တံ၊ အဲဂ် မင်မဲ့ဂရုကဓဝ်ကိုကျေံရ။ ဂရုကဓဝ်အဲဂ်လေဝ် အဲသလေံပွတ်ကို။ မူဟိုတ် ရော၊ နွံပွဲကာလမဲ့တဲ သိုင်ချိုက်ကို တိတ်ဝေင်ဥဒျာန် တွဲမဲ့တဲဂ်ဝေင်တ်တဲ့ ပွဲပယံသဝ်တဲဂ် ကလေင်စ ကွာဟံစိုပ်နန်ညိဂ် ဗြဆိုက်ကျင်တဲ့ ဖေက်သိုင်ဒေက်တဲ့ နလေံကလးဂ် အဲဒွအံ စုတ်သိန္နဲဂ် မွဲလစုတ်တဲ့ သိန္နဲပရဟ်ဒိုင် သိုင်ဗွဲဗြရ။ ပွဲကာလကြဲကြဲပွန် ကာလကလေင်စစိုပ် ဒွဲဂ်ဗက် သိန္နဲပရဟ်ဒိုင်၊ ဟိုတ်အဲမဒးဒွအံစုတ်စးသိန္နဲဂ်တဲ့ သိန္နဲဂ် မဒးသမ္မာတ်တ်ဂ်ရ ကရု ကဓဝ်ဂ် လိုအာဟံတီချပ်တဲ့ အဲမဒးစံင်တူတ်ရ။ ---” သာရထီဂး။ (၅၅၀။ ၆-၂၇၆။ ၃-၄၈။ အစွေံ။) (မင်မဲ့ဂရုကဓဝ် = မင်မဲ့သီမသုန်)
- ပွဲဋ္ဌာန်သွေဟ်ဉာ်ဂ် သိုင်မဟိုတ်မဲတ်ဒိုင်တဲ့ ပရန္တပဂ် ဂေက်သော်သိုင် ပင်ပျိုန်သွတ်ဗာ်သိုင်ဂ် သိုင်ညာတ်တဲ့ သိုင်ဖေက်တဲ့ လရီအံတိုန်ရ။ ပြောဟိတ်မိင်ဗရုပါင်သိုင်တဲ့ မှာမဲ့ရိုင်တဲ့ ဒဒ်ပ ရန္တပ ပွဂစိုတ်သိုင်ဂ်ညာတ်တဲ့ ဖေက်သမ္မာတ်တဲ့ ကွာင်ဆုမရပ်လဝ် သွက်စံသတ်ဒိုင်တဲ့ ဗလး ကျေံတဲ့ ရှေ့နုဆုတ်တဲ့ လုပ်အာအောပ်ဒိုင် ပွဲခြံမဲ့ဂ်ရ။ (၅၅၀။ ၆-၄၁၆။ ၃-၅၃၆။ အစွေံ။) ပွဲမူဗွာ/ ထိုမြစ်နား၌ ရေချိုးသောကာလ၌ မေုလျော့ခြင်းသို့ရောက်သောမင်းကို သတ်အံ့ဟု ပရန္တပသည် လည်ကိုကိုင်၍ သန်လျက်ကိုချီ၏။ ထိုမင်းသည် သေခြင်းမှကြောက်သော ကြောင့် ဟစ်ကြွေး၏။ ပုရောဟိတ်သည် ထိုအသံကိုကြား၍ ကြည့်လတ်သော် မင်းကိုသတ် သော ပရန္တပကိုမြင်၍ ထိတ်လန့်သည့်ဖြစ်၍ သစ်ခက်ကိုလွှတ်၍ ဆင်းသက်၍ တစ်ခုသော ချုံသို့ဝင်၍ပုန်း၏။ (၅၅၀။ တ-၃၈၁/၃၈၂။ ညောင်ကန်။) ပွဲမူအေံလိက်/ As he (the king) was going to bathe, Parantapa, meaning to kill him when off his guard, seized him by the neck and raised the sword. The king cried out of fear of death. The priest heard the cry and saw from above that Parantapa was murdering him: but he **was in great terror** and slipping down from his branch in the tree, he hid in a thicket. (The Jataka: Vol. III & IV: Book VII: p-250)
- “ပွဲကာလတွဲအဲမဂစိုတ်သိုင်ဂ် မမိက်ကိုညးမဲ့မဲ့ တိညာတ်ကိုဟာ” ဂူကျပ်သွာန်။ “ယံဂူကျပ်၊ မမိက်ကိုညးမဲ့မဲ့ကို ဟံဂံညာတ်ရ။ ဆဗရုကွာင်ဆုညိ အဲမမိင်ရ။ အဲဂစိုတ်သိုင်တဲ့ အဲတိုပ် ကျေံသိုင်တဲ့ ဗရုမ္တိဟာ တိရစ္ဆာန်ဟာဂးတဲ့ အဲအာဂွဲရိုင်ဂ် အဲဟံညာတ်မဲ့သော်ရ။ ဗရုကွာင်

ဆုဂ် လှိတ်ဒေဟံခိုဟ် ပရိက်ဒ်ကုအဲပွန်ရဂးတဲ အဲသမ္မာတ်ဒွံင်ပွဲနိတ်အဲရ” ပရန္တပဂး။ (၅၅၀။ ၆-၄၁၆။ ၃-၅၃၇။ အစွောံ။) ပွဲမူအေဂံလိက်/ - she (the queen) said to Parantapa one day at early morning when seated comfortably, “Some one saw you when you were killing the king?” “No one saw me: but I heard the noise of something slipping from a bough: whenever it was man or beast I cannot tell: but whenever **fear comes** on me it must be from the cause of the boughs creaking.” (The Jataka: Vol. III & IV: Book VII: p-251)

- က္တညာတ်အစီရေင်ကြိက်ဂမ္တိုင်တဲ က္တချပ်ရ၊ “ကြိက်တံဝွံဂ် ဒေဟံဒ်ညင်က္တတေသံ။ ဒေသိပ် နှက်မိုန်လောန် မသက္ကဒညကမ္တရောင်။ ဇမ္ဗောရဲမစီရေင်ဒေဂ် နွံတဲရ” ချပ်တဲ ဖေက်ဒည သမ္မာတ်တိုန်ပွဲနိတ်တဲ ပတိတ်ပဋိတဲ ဂျိတ်ခြးကွဲတဲ စအာကိုဏ္ဍသိ(စွဲ)ရ။ (၅၅၀။ ၆-၄၉၂။ ၇-၃၂၂။ အစွောံ။) ပွဲမူဗ္ဗာ/ ထိုကျားသည် ထိုဝက်တို့၏အမူအရာကိုမြင်၍ ကြံ ၏။ “ဤဝက်တို့သည် ရှေးနှင့်မတူကုန်။ ယနေ့ငါ၏ရန်သူဖြစ်သော အကြီးအမှူးသည်လည်း ရှိရာ၏။ ယနေ့ငါသည် ထိုဝက်တို့၏အထံသို့ သွားခြင်းငှာမသင့်” ဟု သေဘေးဖြင့် ကြောက်ရကား ပြန်၍ ရသေ့စဉ်းလဲထံသို့ သွား၏။ (၅၅၀။ စတု-၃၂၅။ ညောင်ကန်။) ပွဲ မူအေဂံလိက်/ Observing what they (the boars) were at, he (the tiger) thought, “They have changed somehow; today they face me out as enemies, in orderly bands: some warrior has been mustering them; I must not go near them today.” **In fear of** death he turned tail, and fled to the sham ascetic; ---. (The Jataka: Vol. III & IV: Book XIV: p-218)

သမ္မာတ်ဒေဒြ

ဝေါဟာရ ‘သမ္မာတ်ဒေဒြ’ ဝွံလေဝ် မှုအဓိပ္ပါယ် ‘သမ္မိက်သမ္မာတ်’/ ‘ဖေက်သမ္မာတ်’/ ‘လကိုတ် စိုတ်’ ကိုရ။ ပယိုဂ်ဥဒါဟိုရ်ဂမ္တိုင်ပွဲသွပ်ဝွံ သြဝ်လူတ်စီစတ်ရံင်ညိ။

- “ --။ ပွဲဂ် ညးခါကောကိုဒေဒြဂ် စိုပ်ကျင်တဲ ‘ယံပွင်တရင်၊ ပံက်ကိုတရင်ကိုအဲညိရအံ’ သာ်ဂ်ဂးကိုအဲတဲ သာ်ဝွံအဲမဒးဟိုကိုညးခါဂ်ရ။ မွဲးတံတြုကိုဗြ အာလန်ဝေင်ဂြိပ် အာပွေင်ဒွံင် ဗြရောင်ဟာ အဲမဒးဟို၊ ပွဲကာလဂ် သာ်ဝွံညးခါဂ်ဟိုတိုန် ‘ပိုတြုကိုဗြပွံသေင်၊ ပိုကောကိုဒေ ရောင် ပွင်တရင်’ ညးခါဂ်ဂး။ အဲမိင်တဲ သမ္မာတ်ဒေဒြတိုန်ပွဲနိတ်ရ။ ညးလေဝ် ကောကိုဒေ ရောင်။ မွဲးတံတြုကိုဗြ အဲမဒးဟိုစုတ်ဂ် ဒ်အာမုသာဝါစီဒုစရိတ်ဂ် ကရူကစေင်အဲဂ် လိုအာဟံ တိဂးတဲ အဲမဒးစံင်တူတ်ရောင်မွဲးတံ” ပွင်တရင်ဂး။ (၅၅၀။ ၆-၂၇၆။ ၃-၅၀။ အစွောံ။)
- “ယံခမိတံ၊ ပွဲကာလလျဟ်ဝွံဂ် ဒေဝဒတ်ပလ္လိဂစိုတ်အဲဂ် ဆသမ္မာတ်ဒေဒြပွဲနိတ်အဲဂ် ဟဲသက် သက်ရ။ ဆလျဟ်ဝွံ ဒေဝဒတ်ပလ္လိဂစိုတ်အဲဟံသေင်၊ ပွဲကာလမတဲတေကိုလေဝ် ကာလအဲမ ဒ်စုလဓမ္မပါလဂ် စိုန်ဒ်ကောန်ဇကုကိုလေဝ် ကိုသွာသွာ်သကုတ်ကွဲ နသွာ်တဲရ” (ကျပ်တြဲ

ဂး။) (၅၅၀။ ၆-၃၅၈။ ၃-၃၀၈။ အစွောံ။) ပဲ့မူဗ္ဗာ/ “ရဟန်းတို့၊ ဒေဝဒတ်သည် ယခုအ
ခါ၌သာလျှင် ငါ့အားသတ်အံ့သောငှာ လုံ့လပြုသည်မဟုတ်သေး။ ရှေး၌လည်း လုံ့လပြုသည်
သာလျှင်ကတည်း။ ယခုအခါ၌ကား **ထိတ်လန့်ခြင်း**မျှကိုလည်း ပြုအံ့သောငှာ မတတ်နိုင်။
ရှေးစုဋ္ဌဓမ္မပါလမင်းသား ဖြစ်သောကာလ၌ မိမိသားဖြစ်သောငါ့ကို အသက်ကုန်ခြင်းသို့
ရောက်စေ၍ သန်လျက်ပန်းပြုဖူး၏” (ဟုမြတ်စွာဘုရားမိန့်တော်မူ၏။) (၅၅၀။ တ-၃၉။
ညောင်ကန်။) ပဲ့မူအေဂံလိက်/ “Brethren, not now only, but formerly too he
went about to kill me, but now he fails **to excite a particle of fear in**
me, though formerly when I was prince Dhammapala he brought about
my death, though I was his own son, by encircling my body with sword
cuts, as it were with a garland.” (said the Buddha.) (The Jataka: Vol. III &
IV: Book V: p-118)

သို့က်သွာတ်

ဝေါဟာရ ‘သို့က်သွာတ်’ ဝံ အဓိပ္ပါယ်တုပ်သွာတ်ဒ်မဲ့ ကောံဝေါဟာရ ‘သမို့က်သမ္ဘာတ်’ ဝံကိုရ။ ဆ
ဗိုရူမအခင်ဟောင် မတွေင်တွတ်တည်ရ။ ဝေါဟာရ ‘သို့က်သွာတ်’ ဝံ မစကာလင်ညေ ဗွဲဒင်ကြိယာ
သုဒ္ဓင် ပယိုဂ်မဲ့မဲ့သွင်ဝံ ဩဝ်လွတ်ရင်ညိ။

- ကျပ်တြဲဒ်ကျပ်တဲ ဂြင်ခပ်သစ္စပန် သို့က်ပပြာကတ်ကိုခမိဂမ္ဗိုင်တဲ စတုတ္ထဂလာန်သွားကိုရ။
“ယုံခမိတံ၊ ဣသိဂ် သို့က်ပပြာကတ်တဲ စိတ်ခန်ဂ်သို့က်သွာတ်ဂ်ဒ်တဲ ပဲ့ဂ်စအေအံပို့ဝ်ရ။
သွတ်ဖြဲ ညေစရ်လဝ်ညှ ကောံဝိဇ္ဇာစိုဝါယုပုတ္တဂ်တဲ လိုင်တစိတ်ကိုသမ္ဘာဇကု ပဲ့ကြောတ်မဟုံ
သွားဟုံဝံညာတ်ရ။” ပဲ့မပက်ကြောတ်ဂ်ဗက် ဝိဇ္ဇာစိုဂ် ညေမန်ကွတ်ညေတဲ ရပ်သွာ်တဲ ညေ
ကလာင်အာကောံရ။ ခန်ညာတ်ဝိဇ္ဇာစိုကလာင်အာဂ်ဒ်တဲ (ထိုင်သးတ်ဗောဓိသတ်ဣသိဂ်ရ။)
(၅၅၀။ ၆-၄၃၆။ ၃-၆၃၇။ အစွောံ။) ပဲ့မူဗ္ဗာ/ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဘုရားဖြစ်
တော်မူပြီး၍ ထိုအကြောင်းကို ပြတော်မူအံ့သောငှာ -- “ရဟန်းတို့၊ ရသေ့သည် ဟော
ကြားအပ်သည်ရှိသော် ထိုဒါနောရကျိသ်သည် **ထိတ်လန့်သော**သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုရ
သေ့အထံ၌ ကြုတ်ကိုအန်၏။ ထိုကြုတ်၌ ဝါယုသုပုတ္တဝိဇ္ဇာစိုရ်နှင့် တကွဓမ္မလျော်သော
စင်ကြယ်စွာသောပန်းတို့ကိုပန်သော မယားကိုမြင်၏။” ဝိဇ္ဇာစိုရ်သည် ကြုတ်ကိုဖွင့်တည့်
ခြင်းလျှင် မန္တရားကိုမန်း၍ သန်လျက်ကိုကိုင်၍ ကောင်းကင်သို့ပျံ၏။ ဒါနောရကျိသ်သည်
ထိုဝိဇ္ဇာစိုရ်ကိုမြင်၍ ဘုရားလောင်း(ရသေ့)အား နှစ်သက်၍(ချီးမွမ်း၏။) (၅၅၀။ တ-၅၆၀။
ညောင်ကန်။) ပဲ့မူအေဂံလိက်/ The Master, in his Perfect Wisdom to make the
matter clear, repeated the fourth stanza: “The demon by the sword **was**
greatly terrified, And from his maw disgorged the box upon the ground;
His wife, with lovely wreath adorned as if a bride, With Vayu’s son
disporting merrily was found.” No sooner was the box opened than the
magician muttered a spell and seizing his sword sprang up into the air.
On seeing this, the Asura was so pleased with the Great Being ----. (The
Jataka: Vol. III & IV: Book IX: p-315)

(((((((((((((((((((((())))))))))))))))